

Sygn. akt II Cz 121/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

SSO Barbara Mokras

SSO Janusz Roszewski – spraw.

po rozpoznaniu w dnia 12 kwietnia 2016 roku w K.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w W. dla W. M. M. w sprawie egzekucyjnej Km 180/15 z wniosku wierzyciela (...) S.A. w W. przeciwko dłużnikom H. R. (1) i H. R. (2)

na skutek zażalenia dłużnika H. R. (1)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie

z dnia 14 października 2015 r. sygn. akt I Co 998/15

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 121/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Kępnie oddalił skargę dłużnika H. R. (1) na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w W. dla W. M. M. w sprawie egzekucyjnej Km 180/15 z wniosku wierzyciela (...) S.A. w W. przeciwko dłużnikom H. R. (1) i H. R. (2) o egzekucję świadczeń pieniężnych. W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż komornik sądowy prawidłowo ustalił i naliczył koszty postępowania egzekucyjnego w wysokości 15 % od wpłaty bezpośredniej dokonanej przez dłużników. Opłata ta nie jest wygórowana oraz adekwatna do nakładów pracy komornika i poniesionych przez niego w sprawie wydatków.

Na powyższe rozstrzygnięcie zażalenie wywiódł dłużnik zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie w całości, naliczenie opłaty stosunkowej w wysokości 5% a nawet obniżenie jej zgodnie z art. 49 ust.7 i 10 ustawy o komornikach do wysokości 1%. Skarżąca zarzuciła naruszenie art. 49 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji przez błędne naliczenie opłaty stosunkowej w wysokości 15 % . a ponadto, że nakład pracy komornika i sposób egzekucji nie uzasadniał tak wysokiej opłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika jest nieuzasadnione.

Sąd Okręgowy w całości podziela pogląd wyrażony przez Sąd I instancji, że zgodnie z art. 49 ust. 1 u.k.s.e, pobranie od dłużnika opłaty w wysokości 15% wyegzekwowanego świadczenia wynika ze skuteczności egzekucji, która doprowadza do spełnienia przez dłużnika całości lub części egzekwowanej wierzytelności. Po wszczęciu egzekucji i podjęciu przez komornika czynności egzekucyjnych spełnienie świadczenia przez dłużnika bezpośrednio do rąk wierzyciela, nie stanowi samodzielnej podstawy do żądania obniżenia tej opłaty.

Zasadnie zatem komornik sądowy przyjął zasadę wysokości 15 % opłaty stosunkowej wynikająca z art. 49 ust. 1 u.k.s.e. ustalając ją od wartości wyegzekwowanego świadczenia a w konsekwencji prawidłom pozostaje w tym zakresie stanowisko Sadu Rejonowego.

Nie zachodzi również podstawa do zastosowania opłaty stosunkowej w wysokości 5 % , do którego uprawnia art. 49 ust.2 u.k.s.e., bowiem po pierwsze dotyczy ono jedynie przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego a po drugie – opłatę w tej wysokości od wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, nie zaś wyegzekwowanego. Zatem pogląd wyrażony przez SN w uchwale SN III CZP/09 z 29.10.2009r. przytoczonej przez skarżaca w uzasadnieniu zażalenia dotyczy jedynie sytuacji w niej wskazanej.

Odnosząc się natomiast do żądania dłużnika obniżenia opłaty stosunkowej na podstawie art. 49 ust. 7 i 10 u.k.s.e., to jest ono nieuzasadnione. Sąd Okręgowy w całości podziela pogląd wyrażony przez Sad I instancji w uzasadnieniu skarżonego postanowienia.

Podstawą do żądania obniżenia opłaty stosunkowej o której mowa w art. 49 ust. 1 u.k.s.e. jest złożenie wniosku przez dłużnika lub wierzyciela. Wniosek, o którym mowa w ust. 7, wnosi się w terminie 7 dni od dnia uzyskania informacji o ściągnięciu opłaty albo od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa odpowiednio w ust. 3 albo ust. 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio przepisy art. 767-767⁴ Kodeksu postępowania cywilnego. Po rozpoznaniu wniosku, o którym mowa w ust. 7, sąd może, uwzględniając w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, obniżyć wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 i 2.

Przesłankami obniżenia wysokości opłat, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji są zatem w szczególności nakład pracy komornika lub sytuacja majątkowa wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów.

W powyższym kontekście wskazać należy, że wymienione przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy–Żoliborza, czemu skarżąca nie zaprzecza, zostały podjęte w toku prowadzonej egzekucji. Nie sposób zatem odmówić słuszności wnioskowi Sądu I instancji, iż nakład pracy Komornika w niniejszej sprawie był usprawiedliwiony i niezbędny w stosunku do wartości egzekwowanego świadczenia.

Reasumując, Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż nakład pracy Komornika podjęty celem wyegzekwowania dochodzonego świadczenia, brak trudnej sytuacji majątkowej dłużnika przesądza, że względem tego dłużnika nie zachodzą przesłanki obniżenia ustalonej pierwotnie opłaty egzekucyjnej do kwoty wynikającej z wysokości 1% spełnionego świadczenia w miejsce opłaty wyliczonej zgodnie z treścią art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski